Lieta Nr.11130094514
Lietvedības Nr.K39-0235/15

Spriedums
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā 2015.gada 28.oktobrī

Valmieras rajona tiesa:
tiesnesis A.Melbergs
ar tiesas sēdes sekretāri S.Smirnovu,
piedaloties prokurorei D.Vanagai
un aizstāvjiem /pers.A/un /pers.B/,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. C/, personas kods /personas kods/, un /pers. D/, personas kods /personas kods/, tiek apsūdzēti Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 31.decembrim) paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, un, novērtējusi krimināllietas iztiesāšanas laikā pierādījumus,

k o n s t a t ē j a :

Apsūdzētie/pers.C/ un /pers. D/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, kas saistīta ar vardarbību (laupīšanu).

Proti, apsūdzētie /pers. C/ un /pers. D/, būdami alkohola ietekmē, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās par /pers. F/ aplaupīšanu 2014.gada 14.decembrī, laika posmā no plkst.02.40 līdz plkst.04.00, atrazdamies netālu no dzīvojamās mājas, Valmierā, /adrese/, realizēja kopīgo noziedzīgo nodomu: pēc tam, kad apsūdzētais /pers. D/ apsūdzētā /pers. C/ klātbūtnē ierosināja piekaut /pers. F/, bet apsūdzētais /pers. C/ norādīja, ka /pers. F/ ir vērtīgas mantas, par kurām iespējams dabūt naudu, abi, nolūkā aplaupīt /pers. F/, panāca, ka /pers. F/ iegāja dzīvojamās mājas, Valmierā, /adrese/, tunelī, kur mājas iekšpagalmā, laupīšanas nolūkā abi piegāja pie /pers. F/, un apsūdzētais /pers. D/ uzsāka /pers. F/ piekaušanu, tīši vienu reizi iesitot pa galvu un pagrūžot /pers. F/. Kad /pers.F/pēc saņemtā sitiena un grūdiena tika notriekts zemē, apsūdzētais /pers. D/ tīši ne mazāk kā piecas reizes spēra ar kājām un sita ar dūrēm /pers. F/ pa seju un ķermeni, savukārt apsūdzētais /pers. C/, izmantojot to, ka /pers. F/ bija piekauts, nespēja pretoties un aizstāvēties, sāka pārmeklēt zemē guļošā /pers. F/ virsdrēbju kabatas, no kabatām nolaupot /pers. F/ piederošo mantu: ādas naudas maku EUR 100 vērtībā ar tajā esošo /pers.F/DNB bankas Gold Master Card norēķinu karti, kuras atjaunošanas vērtība ir EUR 6, naudu EUR 20, dažādiem piezīmju papīriem, dažādām klientu kartēm un atlaižu kartēm bez vērtības, automašīnas bezkontakta signalizācijas čipu jeb imobilaizeru Sky Brake EUR 40 vērtībā un SIA "ONIKSS RI" piederošo mobilo telefonu Samsung i9505 Galaxy S4 ar IMEI kodu 356843050989428/01 EUR 300 vērtībā, kā arī tīši norāva /pers. F/ no kakla zelta ķēdīti EUR 1000 vērtībā ar zelta kulonu EUR 70 vērtībā. Pēc tam apsūdzētie /pers. C/ un /pers. D/, paņēmuši visas nolaupītās mantas, abi aizgāja projām, bet nolaupīto vēlāk sadalīja savā starpā un rīkojās ar to pēc saviem ieskatiem. Apsūdzēto/pers. D/ un /pers. C/ pielietotās vardarbības rezultātā tika nolaupīta /pers. F/ piederošā manta un nauda EUR 1236 kopējā vērtībā un SIA "ONIKSS RI" piederošā manta EUR 300 vērtībā, kā arī /pers. F/ tika nodarītas fiziskas sāpes un ciešanas, kas izpaudās kā maznozīmīgi miesas bojājumi galvas sasituma ar zemādas asins izplūdumiem un ādas nobrāzuma veidā.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētie /pers. C/ un /pers. D/ izdarīja Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 31.decembrim) paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Cietušais /pers. F/ ir iesniedzis kriminālprocesā kompensācijas pieteikumu par kompensācijas EUR 1122 piedziņu, kuru cietušais /pers. F/ tiesas sēdē uzturēja daļēji, lūdzot piedzīt kompensāciju EUR 1116.

Tiesas izmeklēšanas laikā apsūdzētais /pers. C/ sākotnēji norādīja, ka savu vainu Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 31.decembrim) paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā viņš neatzīstot, bet vēlāk, pēc pierādījumu pārbaudes uzsākšanas, norādīja, ka savu vainu atzīstot.

Tiesas izmeklēšanas laikā apsūdzētais /pers. C/, dodot liecību, par notikušā apstākļiem sniedza pretrunīgu liecību. Apsūdzētais /pers. C/ liecināja, ka viss pilnībā atbilstot apsūdzībai, bet zelta ķēdīte cietušajam neesot norauta. Ķēdīte tikusi noņemta. /pers. D/ neko no cietušā neesot ņēmis. /pers. D/ tikai sitis un spārdījis cietušo. Viņš, apsūdzētais /pers. C/, pirms notikušā bijis iereibis. Nekāda vienošanās par cietušā aplaupīšanu viņam, apsūdzētajam /pers. C/, ar /pers. D/ neesot bijusi. Cietušais no apsūdzētā /pers. D/ pirmā sitiena nokritis zemē. /pers. D/ esot piekāvis cietušo, bet viņš, apsūdzētais /pers. C/, pēc tam esot nozadzis cietušajam mantas. /pers. D/ nekas no mantām vēlāk neesot atdots. Viss ticis realizēts lombardā. Viņi tikai vēlāk kopā iztērējuši naudu. Par nodarījuma vietu, laiku, par mantu vērtību, apmēru nekādu strīdu neesot. Liecības esot mainījis, jo izmeklētāja un prokurore neesot ņēmušas vērā viņa teikto. Kad iegājuši naktsklubā "Putniņi", cietušais gribējis nodot kurtkas. Cietušajam bārmene teikusi, lai samaksājot. Tad cietušais konstatējis, ka viņam neesot maka. Pēc tam viņš, apsūdzētais /pers. C/, kopā ar /pers. D/ devušies uz mājām, bet cietušais sekojis kādus 100 metrus aiz viņiem. Ejot gar "Austri", tiekot līdz veikalam "top!", pārejot ielu, izejot caur tuneli, cietušais esot kaut ko vāvuļojis, un tad /pers. D/ sadusmojies un iesitis cietušajam. No aizmugures cietušajam neesot sists. Cietušais piecēlies un skrējis prom. Tiklīdz /pers. D/ iesitis un pāris reizes iespēris cietušajam, cietušais esot piecēlies. Tad /pers. D/ pagriezies un devies ārā no tuneļa uz "MAXIMA" pusi. Viņš, apsūdzētais /pers. C/, esot teicis /pers. D/, lai pagaidot, ka viņš paņemšot mantas, bet tas noticis /pers. D/ neredzot. Tad viņi esot devušies prom. Kur cietušais aizskrējis, to apsūdzētais /pers. C/ nezinot. Viņš, apsūdzētais /pers. C/, attaisot ķēdītei sargu, esot noņēmis cietušajam ķēdīti, kā arī esot izņēmis no cietušā kabatas mobilo telefonu. Naudas maku esot paņēmis jau iepriekš, klubā "Kāre", kad cietušais to esot tur nometis uz galda. Viņš, apsūdzētais /pers. C/, neesot fiziski ietekmējis cietušo, bet varbūt, ka tomēr arī esot cietušajam iesitis un spēris. Ar cietušo esot iepazinušies naktsklubā "Kāre". Pirms tam cietušais neesot bijis

pazīstams. Pēc tam no "Kāres" trijatā braukuši uz "Putniņiem". Šobrīd neatceroties, ka būtu spārdījis un nogāzis zemē cietušo. Atceros to, ka esot paņēmis visas mantas. /pers. D/ neesot zinājis par no cietušā paņemtajām mantām.

Tiesas izmeklēšanas laikā apsūdzētais /pers. D/ savu vainu Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 31.decembrim) paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina daļēji.

Tiesas izmeklēšanas laikā apsūdzētais /pers. D/, dodot liecību, norādīja, ka viņš 2014.gada 13.decembrī kopā ar /pers. C/ bijis bārā "Kāre", kur iepazinušies ar cietušo. Bārā "Kāre" lietojuši alkoholu. Viņam, apsūdzētajam /pers. D/, bijusi vārdu pārmaiņa ar cietušo. Cietušais esot lielījies, ka mākot boksu, ka esot trenējies. Vēlāk nolēmuši doties uz "Putniņiem". Viņš, apsūdzētais /pers. D/, cietušais un /pers. C/ aizbraukuši ar taksi uz naktsklubu "Putniņi". Kurš maksājis par taksometru, to neatceroties. Viņš, apsūdzētais /pers. D/, "Putniņos" pats neesot iegājis. Viņam šķietot, ka tur bijuši iegājuši /pers. C/ un cietušais. Viņi (cietušais un /pers. C/) tur bijuši kādas divas vai trīs minūtes un tad iznākuši laukā. Tad viņš, apsūdzētais /pers. D/, kopā ar /pers. C/ esot gājuši uz mājām, bet cietušais gājis viņiem nopakaļ. Tad cietušais pienācis klāt. Viņš, apsūdzētais /pers. D/, neatceroties, vai viņi vispār runājuši. Tad esot iegājuši tunelī. /pers. C/ esot gājis pa priekšu, bet tad – cietušais un viņš, apsūdzētais /pers. D/. Viņš, apsūdzētais /pers. D/, esot iesitis cietušajam ar dūri pa seju. Cietušais nokritis zemē. Tad viņš, apsūdzētais /pers. D/, esot iespēris cietušajam ar kāju. Cietušajam esot sitis, jo cietušais "Kārē" esot lielījies, ka mākot boksu, un vēl bijuši kaut kādi konflikti. Viņam, apsūdzētajam /pers. D/, uznākusi dusmu lēkme, un viņš gribējis atriebties. Esot cietušajam iesitis un gājis prom. Viņam, apsūdzētajam /pers. D/, neesot bijusi ar /pers. C/ nekāda vienošanās. Viņš, apsūdzētais /pers. D/, tikai gribējis cietušo pārmācīt. Esot cietušo fiziski iespaidojis, bet neesot neko zadzis un laupījis. Neko no cietušā mantām neesot ņēmis. /pers. C/ viņa klātbūtnē fiziski pret cietušo neesot vērsies. Drēbes cietušajam neesot pārmeklējis. Viņš esot iesitis cietušajam ar kulaku vienu reizi pa seju un līdz piecām reizēm iespēris viņam ar kāju. Cietušais neesot pretojies, gulējis. Atzīstot to, ka kopā ar /pers. C/ esot tērējis naudu, kas iegūta lombardos. Viņš, apsūdzētais /pers. D/, kopā ar /pers. L/ aiznesis uz lombardu zelta ķēdīti un pēc tam par to saņēmis naudu. Neesot redzējis, ka /pers. C/ kaut ko ņemtu no cietušā drēbēm. Tajā pašā dienā, pēc pāris stundām, redzējis, ka /pers. C/ bijis telefons un ķēdīte, bet maks neesot bijis. Kad atbraukusi policija, tad viņam palūguši, lai izņem maku, kas atradies zem skapīša. Viņš, apsūdzētais /pers. D/, pats neesot zinājis, ka tur atrodoties maks. Iepriekš, sniedzot liecības, esot melojis.

Tiesa, analizējot apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ tiesas izmeklēšanas laikā dotajās liecībās minētās ziņas, secina, ka gan apsūdzētais /pers. C/, gan apsūdzētais /pers. D/ faktiski neatzīst to, ka viņi būtu izdarījuši Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 31.decembrim) paredzēto noziedzīgo nodarījumu. Apsūdzētais /pers. C/ atzīst faktu, ka viņš ir nolaupījis, proti, nozadzis visas spriedumā iepriekš minētās mantas, turklāt naudas maku nolaupījis (nozadzis) pavisam citā vietā, bet noliedz to, ka viņam pirms mantu nolaupīšanas būtu bijusi vienošanās ar apsūdzēto /pers. D/ par laupīšanas izdarīšanu. Arī apsūdzētais /pers. D/ noliedz to, ka viņam pirms mantu nolaupīšanas būtu bijusi vienošanās ar apsūdzēto /pers. C/ par laupīšanas izdarīšanu. Apsūdzētais /pers. D/ atzīst faktu, ka viņš ir fiziski ietekmējis cietušo /pers. F/ (spēris un sitis cietušajam /pers. F/), bet noliedz to, ka šī ietekmēšana būtu izdarīta laupīšanas nolūkā.

Tiesa, izvērtējot apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ tiesas izmeklēšanas laikā dotajās liecībās minētās ziņas, secina, ka apsūdzētie /pers. C/ un /pers. D/ tiesas sēdē par daudziem notikušā nodarījuma apstākļiem ir snieguši apzināti nepatiesas liecības. Tādēļ tiesa nepiedod ticamību apsūdzētā /pers. C/ tiesas izmeklēšanas laikā dotajā liecībā norādītajam par to, ka viņam pirms laupīšanas izdarīšanas neesot bijusi vienošanās ar apsūdzēto /pers. D/ par cietušā /pers. F/ aplaupīšanu, laupīšanu viņš esot izdarījis viens pats, mobilo telefonu viņš nolaupījis (nozadzis) pavisam citā vietā, un apsūdzētais /pers. D/ neko neesot zinājis par cietuša /pers. F/ aplaupīšanu. Tāpat tiesa nepiedod ticamību apsūdzētā /pers. D/ tiesas izmeklēšanas laikā dotajā liecībā norādītajam par to, ka viņam neesot bijusi vienošanās ar apsūdzēto /pers. C/ par cietušā /pers. F/ aplaupīšanu, cietušo /pers. F/ viņš fiziski ietekmējis nevis laupīšanas nolūkā, bet gan dusmu un atriebības vadīts, viņš, apsūdzētais /pers. D/, neko neesot nolaupījis vai ņēmis no pie cietušā /pers. F/ esošajām mantām. Tiesa šajā sakarā ņem vērā to, ka noziedzīga nodarījuma izdarīšana visos gadījumos rada vainīgajai personai dažādas nelabvēlīgas sekas, t.sk., dažādus tiesību ierobežojumus saistībā ar kriminālprocesa veikšanu, kā arī galarezultātā – krimināsoda piespriešanu. Tādējādi vainīgai personai nepārprotami ir izdevīgi izvairīties no valsts tiesībaizsardzības iestāžu piemērotajiem ierobežojumiem un soda. Tādēļ tiesa arī šajā gadījumā likumsakarīgi atzīst, ka apsūdzētais /pers. C/ tiesā nepatiesas ziņas, kas ietvertas viņa liecībā, par notikušā apstākļiem sniedz, lai šādi īstenotu savu aizstāvības pozīciju un tādējādi mīkstinātu kriminālatbildību par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, proti, panāktu viņa izdarītā noziedzīgā nodarījuma pārkvalificēšanu uz mazāk bīstamu noziedzīgo nodarījumu (zādzību), par kuru likumā ir paredzēts mīkstāks sods, bet apsūdzētais /pers. D/ tiesā nepatiesas ziņas, kas ietvertas viņa liecībā, par notikušā apstākļiem sniedz, lai šādi īstenotu savu aizstāvības pozīciju un tādējādi vispār izvairītos no kriminālatbildības un soda par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, jo par tīšu maznozīmīgu miesas bojājumu nodarīšanu likums neparedz kriminālatbildību. Tiesa šajā sakarā ņem vērā to, ka gan apsūdzētais /pers. C/, gan apsūdzētais /pers. D/ visā kriminālprocesa laikā ir vairākas reizes mainījuši savas liecības. Tiesasprāt, apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ liecību grozīšanu norāda uz to, ka apsūdzētie /pers. C/ un /pers. D/, sniedzot kriminālprocesa veicošajām amatpersonām informāciju par notikušā apstākļiem, nav līdz galam atklāti un būtībā nevēlas to, lai pēc iespējas objektīvāk tiktu noskaidroti noziedzīgā nodarījuma notikuma patiesie apstākļi. Turklāt tiesa ņem vērā to, ka ievērojama daļa no apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ tiesas sēdes laikā dotajām liecībās ietvertajām ziņām ir pretrunā ar citiem pierādījumiem, kas, tiesasprāt, pilnībā apstiprina viņu vainu Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 31.decembrim) paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ vainu Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 31.decembrim) paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā daļēji apstiprina ziņas par faktiem, kas izriet no pašu apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ tiesas izmeklēšanas laikā dotajām liecībām, t.i., ar ziņām par apstākļiem, ko paši apsūdzētie /pers. C/ un /pers. D/ neapstrīd. Proti, apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ vainu Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 31.decembrim) paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā daļēji apstiprina ziņas par faktiem, kas izriet no apsūdzētā /pers. C/ tiesas izmeklēšanas laikā dotās liecības par to, ka apsūdzētais /pers. C/, būdams alkohola ietekmē, kopā ar apsūdzēto /pers. D/ 2014.gada 14.decembrī, laika posmā no plkst.02.40 līdz plkst.04.00, ir atradies netālu no dzīvojamās mājas, Valmierā, /adrese/, kopā ar cietušo /pers. F/, kur apsūdzētais /pers. D/ ir fiziski ietekmējis cietušo /pers. F/ (sitis un spēris cietušajam /pers. F/), pēc kā cietušais /pers. F/ nokritis zemē, un apsūdzētais /pers. C/ minētajā vietā ir nolaupījis cietušajam /pers. F/ visas spriedumā iepriekš minētās mantas, izņemot naudas maku ar tajā esošo naudu un citām mantām, t.sk, apsūdzētais /pers. C/ ir noņēmis cietušajam /pers. F/ no kakla ķēdīti. Tāpat no apsūdzētā /pers. C/ tiesas izmeklēšanas laikā dotās liecības izriet, ka apsūdzētais /pers. C/ ir nolaupījis cietušā /pers. F/ naudas maku ar tajā esošo naudu un citām mantām, tikai apsūdzētais /pers. C/ noliedz, ka tas būtu noticis netālu no dzīvojamās mājas, Valmierā, /adrese/. Ar ziņām par faktiem, kas izriet no apsūdzētā /pers. D/ tiesas izmeklēšanas laikā dotās liecības, ir pierādīts, ka

apsūdzētais /pers. D/, būdams alkohola ietekmē, kopā ar apsūdzēto /pers. C/ 2014.gada 14.decembrī, laika posmā no plkst.02.40 līdz plkst.04.00, ir atradies netālu no dzīvojamās mājas, Valmierā,/adrese/, kopā ar cietušo /pers. F/, kur apsūdzētais /pers. D/ ir fiziski ietekmējis cietušo /pers. F/, pie kam, cietušais /pers. F/ no šīs ietekmēšanas ir nokritis zemē, apsūdzētais /pers. D/ ir fiziski vērsies pret cietušo /pers. F/ spriedumā iepriekš norādītajā veidā (sitis un spēris cietušajam /pers. F/).

Tiesa atzīst, ka apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ vainu Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 31.decembrim) paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā apstiprina arī ziņas par faktiem, kas izriet no apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā dotajām liecībām, kas tika nolasītas tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu sakarā ar pretrunām, kas tika konstatētas liecībās, ko apsūdzētie /pers. C/ un /pers. D/ ir devuši dažādās kriminālprocesa stadijās, kā arī ziņas par faktiem, kas izriet no apsūdzētā /pers. D/ iesnieguma protokola.

Tā ar ziņām par faktiem, kas izriet no apsūdzētā /pers. C/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā dotās liecības, ko apsūdzētais /pers. C/ ir devis kā aizdomās turētais 2014.gada 23.decembrī, ir pierādīts apstāklis, ka apsūdzētajam /pers. C/ pēc tam, kad viņš kopā ar cietušo /pers. F/ ir devies prom no naktskluba "Putniņi", ir radies nolūks aplaupīt cietušo /pers. F/ – nolaupīt cietušajam /pers. F/ mobilo telefonu un zelta ķēdīti. Pirms apsūdzētā /pers. C/ uzbrukuma cietušajam /pers. F/ ir bijis naudas maks, kurā pēc cietušā /pers. F/ norādītā atradusies nauda EUR 20. Apsūdzētais /pers. C/ ir nolaupījis pie cietušā /pers. F/ esošas mantas, proti, izvilcis no cietušā /pers. F/ bikšu kabatas mobilo telefonu un naudas maku, kā arī norāvis cietušajam /pers. F/ zelta ķēdīti (lietas pirmā sējuma 129.-131.lapas).

Ar ziņām par faktiem, kas izriet no apsūdzētā /pers. D/ 2014.gada 16.decembra iesnieguma protokola, kurā apsūdzētais /pers. D/ ir norādījis, ka vēlas pieteikties par vainīgu laupīšanas izdarīšanā, ir pierādīts apstāklis, ka apsūdzētais /pers. D/ sākotnēji policijas darbiniekiem ir atzinis to, ka viņš 2014.gada 14.decembrī (pēc apsūdzētā /pers. D/ norādītā – ap plkst.02.00) kopā ar apsūdzēto /pers. C/ ir izdarījis laupīšanu. Saskaņā ar šo iesnieguma protokolu apsūdzētais /pers. C/ bija ieraudzījis cietušajam /pers. F/ ap kaklu zelta ķēdīti, kuru apsūdzētais /pers. C/ ierosinājis nolaupīt. Pēc tam apsūdzētais /pers. D/ ir nogrūdis cietušo /pers. F/ zemē un spēris cietušajam /pers. F/, pēc kā apsūdzētais /pers. C/ ir noņēmis cietušajam /pers. F/ no kakla zelta ķēdīti, paņēmis no cietušā /pers. F/ maku un mobilo telefonu. Turklāt no minētā iesnieguma protokola ir redzams, ka apsūdzētais /pers. D/ ir zinājis, kur apsūdzētais /pers. C/ vēlāk ir noslēpis nolaupīto maku, jo apsūdzētais /pers. D/ pats to ir sameklējis un labprātīgi izdevis policijas darbiniekiem (lietas pirmā sējuma 205.lapa).

Ar ziņām par faktiem, kas izriet no apsūdzētā /pers. D/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā dotās liecības, ko apsūdzētais /pers. D/ ir devis kā aizturētais 2014.gada 17.decembrī, ir pierādīts, ka starp apsūdzētajiem /pers. D/ un /pers. C/ pirms cietušā /pers. F/ aplaupīšanas ir bijusi saruna, kuras laikā apsūdzētais /pers. C/ ir norādījis apsūdzētajam /pers. D/, ka cietušajam /pers. F/ ir labs telefons un zelta ķēdīte, par kuriem pēc apsūdzētā /pers. C/ norādītā var dabūt naudu. Pēc minētās sarunas apsūdzētais /pers. D/ ir pagrūdis cietušo /pers. F/, cietušais /pers. F/ ir nokritis zemē, pēc kā apsūdzētais /pers. D/ ir vismaz piecas reizes iespēris cietušajam /pers. F/ pa ķermeni un galvu, kā arī iesitis cietušajam /pers. F/ pa galvu un ķermeni. Pēc tam apsūdzētais /pers. C/ ir paņēmis no cietušā /pers. F/ mobilo telefonu un ķēdīti. Tāpat ar ziņām par faktiem, kas izriet no šīs liecības, ir pierādīts, ka apsūdzētie /pers. C/ un /pers. D/ pēc laupīšanas izdarīšanas nolaupītās mantas ir sadalījuši savā starpā, proti, mobilo telefonu ir paturējis un vēlāk ieķīlājis lombardā apsūdzētais /pers. C/, bet zelta ķēdīti ir paturējis un vēlāk, izmantojot citas personas palīdzību, ieķīlājis lombardā apsūdzētais /pers. D/ (lietas pirmā sējuma 207.-209.lapas).

No apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā dotajām liecībām ir redzams, ka apsūdzētie /pers. C/ un /pers. D/ arī pirmstiesas procesa laikā ir vairākas reizes grozījuši savas liecības un norādījuši kriminālprocesu veicošajām amatpersonām pretrunīgu informāciju par notikušā apstākļiem. Tiesa šajā sakarā ņem vērā jau spriedumā iepriekš minētos tiesas secinājumus par to, ka apsūdzētie /pers. C/ un /pers. D/, mainot liecības, vēlas tādējādi īstenot savu aizstāvības pozīciju nolūkā mīkstināt krimināltatbildību vai vispār izvairīties no tās.

Tiesa piedod ticamību tieši apsūdzētā /pers. C/ 2014.gada 23.decembrī dotajā liecībā un apsūdzētā /pers. D/ 2014.gada 16.decembra iesnieguma protokolā un 2014.gada 17.decembrī dotajā liecībā norādītajai informācijai, jo tā atbilst ziņām par faktiem, ko šajā krimināprocesā ir devis cietušais /pers. F/. Lai gan tiesa konstatē zināmas pretrunas starp cietušā /pers. F/ kriminālprocesā dažādos laikos sniegtajām ziņām (iesnieguma protokolā norādīto un sniegtajām liecībām), tiesa ņem vērā to, ka cietušais /pers. F/ nodarījuma notikuma laikā ir atradies alkohola reibuma stāvoklī, ko atzīst pats cietušais /pers. F/, un ko apstiprina ziņas par faktiem, kas izriet no lietā esošā pārbaudes protokola (lietas pirmā sējuma 9.lapa). Pie kam, analizējot apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ un cietušā /pers. F/ kriminālprocesā sniegto ziņu saturu un tajās minēto notikumu izklāstu, tiesa likumsakarīgi atzīst, ka, lai gan apsūdzētie /pers. C/ un /pers. D/ un cietušais /pers. F/ noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā ir bijuši alkohola reibumā, apsūdzētie /pers. C/ un /pers. D/ ir atradušies mazākā reibuma stāvoklī nekā cietušais /pers. F/, jo apsūdzētie /pers. C/ un /pers. D/ precīzāk atceras apstākļus, kas ir bijuši pirms noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas, sniedz detalizētākas liecības par pašu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu un notikumiem, kas ir norisinājušies neilgi pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas. Tiesa ņem vērā arī to, ka konkrētais noziedzīgais nodarījums likumsakarīgi radīja cietušajam /pers. F/ lielu stresu un bailes. Tādējādi, tiesasprāt, cietušajam /pers. F/ pēc notikušā bija nepieciešams noteikts laiks, lai viņš varētu secīgi atcerēties notikušo un sniegt par noziedzīga nodarījuma notikumu pēc iespējas precīzākas liecības. Turklāt tiesa ņem vērā to, ka tiesas izmeklēšanas laikā netika konstatēti apstākļi, kas dotu tiesai pamatu uzskatīt, ka cietušais /pers. F/ krimināprocesā būtu sniedzis nepatiesu ziņojumu vai devis apzināti nepatiesas liecības un tādējādi būtu aprunājis apsūdzētos /pers. C/ un /pers. D/ tādu darbību izdarīšanā, kuras apsūdzētie /pers. C/ un /pers. D/ patiesībā nebūtu veikuši. Pie kam, tiesa ņem vērā to, ka cietušajam /pers. F/ atšķirībā no apsūdzētajiem /pers. C/ un /pers. D/ likums uzliek par pienākumu dot patiesu ziņojumu par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu un patiesu liecību, jo cietušais /pers. F/, dodot kriminālprocesā ziņojumu un liecības, ir ticis attiecīgi brīdināts par krimināltatbildību par apzināti nepatiesu ziņojumu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu un par krimināltatbildību par apzināti nepatiesas liecības došanu.

Tiesa atzīst, ka apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ vainu Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 31.decembrim) paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā apstiprina ziņas par faktiem, kas izriet no cietušā /pers. F/ tiesas izmeklēšanas laikā dotās liecības, cietušā /pers. F/ iesnieguma protokola un cietušā /pers. F/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā dotās liecības, kas tika nolasīta tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu sakarā ar to, ka cietušais /pers. F/ uz lietas iztiesāšanas laikā bija aizmirsis dažus notikušā apstākļus.

Ar ziņām par faktiem, kas izriet no cietušā /pers. F/ tiesas izmeklēšanas laikā dotās liecības, ir pierādīts tas, ka cietušais /pers. F/ un apsūdzētie /pers. C/ un /pers. D/ ir atradušies vienā laikā spriedumā iepriekš aprakstītajā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietā. Cietušais /pers. F/ ir saņēmis no mugurpuses sitienu un nokritis zemē. Pēc tam cietušais /pers. F/ ir ticis fiziski iespaidots, proti, laikā, kad cietušais /pers. F/ ir atradies guļus uz zemes, cietušais /pers. F/ ir ticis sists un spārdīts. Laikā, kad cietušais /pers. F/ ir atradies

guļus uz zemes, persona vai personas, kuras cietušajam /pers. F/ ir uzbrukušas, ir pārmeklējušas cietušā /pers. F/ apģērbu, cietušajam /pers. F/ ir noņemta ķēdīte un citas mantas, kas minētas iepriekš spriedumā, spriedumā iepriekš minētajā vērtībā. Nolaupītais mobilais telefons ir piederējis SIA "ONIKSS RI", bet pārējo nolaupīto mantu īpašnieks ir bijis cietušais /pers. F/.

Ar ziņām par faktiem, kas izriet no cietušā /pers. F/ 2014.gada 14.decembra iesnieguma protokola, ir pierādīts, ka 2014.gada 14.decembrī (pēc cietušā /pers. F/ norādītā – ap plkst.02.00) cietušajam /pers. F/ ir uzbrukts un uzbrukuma laikā nolaupītas sekojošas mantas: SIA "ONIKSS RI" piederošais mobilais telefons Samsung, naudas maks ar naudu EUR 20, DNB bankas norēķinu karti, automašīnas bezkontakta signalizācijas čipu un dažādām kartēm (lietas pirmā sējuma 3.lapa).

Ar ziņām par faktiem, kas izriet no cietušā /pers. F/ 2014.gada 16.decembrī pirmstiesas kriminālprocesa laikā dotās liecības, ir pierādīts, ka cietušais /pers. F/ 2014.gada 13.decembra vakarā ir atradies klubā "Kāre", kur cietušais /pers. F/ lietojis alkoholiskos dzērienus. Cietušais /pers. F/ klubā "Kāre" ir iepazinies ar diviem jauniešiem. Cietušais /pers. F/ liecībā ir norādījis, ka pēc alkohola lietošanas viņš ir atradies stiprā reibuma stāvoklī, un tādēļ notikušo atceras fragmentāri. Pēc tam cietušais /pers. F/, atrodoties ārpus kluba telpām, ir saņēmis spēcīgu sitienu no aizmugures pa galvu, pēc kā nokritis zemē. Cietušais /pers. F/, atrodoties uz zemes, ir ticis spārdīts. Cietušais /pers. F/ ir sajutis, ka no kakla viņam tiek norauta zelta ķēdīte ar zelta kulonu. Cietušajam /pers. F/ sišanas laikā ir nolaupīts ādas maks, kurā atradies imobilaizers Sky Brake EUR 40 vērtībā, DNB bankas karte un dažādas citas kartes. Tāpat cietušajam /pers. F/ uzbrukuma laikā ir ticis nolaupīts mobilais telefons (lietas pirmā sējuma 10.-12.lapas).

Ar ziņām par faktiem, kas izriet no lietā esošā tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinuma Nr.8, ko ir devis tiesu medicīnas eksperts, veicot cietušā /pers. F/ medicīnisko dokumentu izpēti, ir pierādīts, ka cietušajam /pers. F/ pēc 2014.gada 14.decembra notikumiem ir konstatēti sekojoši miesas bojājumi: galvas sasitums ar zemādas asinsizplūdumiem, ādas nobrāzumu. Minētie miesas bojājumi varēja rasties 2014.gada 14.decembrī, lēmumā par ekspertīzes noteikšanu norādītajos apstākļos, proti, apstākļos, kurus ir norādījis cietušais /pers. F/, cieta, trula priekšmeta (priekšmetu) iedarbības rezultātā. Minētie miesas bojājumi ir maznozīmīgi miesas bojājumi (lietas pirmā sējuma 31.-32.lapas).

Tiesa atzīst, ka apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ vainu Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 31.decembrim) paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā netieši pierāda ziņas par faktiem, kas izriet no lietā esošajiem dokumentiem par apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ iepriekšējām sodāmībām. No minētajiem dokumentiem ir redzams, ka gan apsūdzētais /pers. C/, gan apsūdzētais /pers. D/ pirms laupīšanas izdarīšanas bija sodīti par zādzību izdarīšanu (lietas pirmā sējuma 187.-194. un 195.-199.lapas un otrā sējuma 12.-15., 16.-17. un 18.-21.lapas). Tiesa secina, ka apstāklis, ka apsūdzētie /pers. C/ un /pers. D/ iepriekš ir izdarījuši citām personām piederošas mantas nolaupīšanu (zādzības), norāda uz to, ka gan apsūdzētajam /pers. C/, gan apsūdzētajam /pers. D/ ir raksturīga nosliece uz prettiesisku darbību, kas saistītas ar citām personām piederoša īpašuma apdraudēšanu, izdarīšanu.

Tiesa atzīst, ka apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ izdarītais nodarījums ir pareizi kvalificēts saskaņā ar Krimināllikuma 176.panta otro daļu, jo apsūdzētie /pers. C/ un /pers. D/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, kas saistīta ar vardarbību (laupīšanu). Laupīšanas izdarīšana personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās izpaudās apsūdzētajiem /pers. C/ un /pers. D/ pirms noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas par to vienojoties, pēc kā viņi abi kopīgi, to apzinoties, izdarīja cietušā /pers. F/ aplaupīšanu. Proti, apsūdzētais /pers. C/ ierosināja aplaupīt cietušo /pers. F/, norādot, ka cietušajam /pers. F/ ir vērtīgas mantas, bet apsūdzētais /pers. D/ izteica gatavību fiziski iespaidot cietušo /pers. F/. Pēc tam apsūdzētie /pers. C/ un /pers. D/ laupīšanas nolūkā kopīgi saskaņoti uzbruka cietušajam /pers. F/, pielietojot vardarbību. Vardarbība konkrētajā laupīšanā izpaudās cietušā /pers. F/ fiziskā ietekmēšanā, lai varētu nolaupīt pie cietušā /pers. F/ esošās mantas, nodarot cietušajam /pers. F/ fiziskas sāpes un ciešanas, kā arī nodarot cietušajam /pers. F/ maznozīmīgus miesas bojājumus.

Tiesa secina, ka apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ vaina Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 31.decembrim) paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta. Apsūdzētie /pers. C/ un /pers. D/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir sodāmi.

Nosakot soda veidu apsūdzētajiem /pers. C/ un /pers. D/, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu un apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ personības, bet soda mēru – saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešo daļu – atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ rīcībā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu likumdevējs ir klasificējis Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu kā smagu noziegumu.

Ar apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu tika aizskartas cietušā /pers. F/ un cietušās personas SIA "ONIKSS RI" mantiskās intereses, nodarot cietušajam /pers. F/ materiālos zaudējumus EUR 1236, bet cietušajai personai SIA "ONIKSS RI" – materiālos zaudējumus EUR 300. Tāpat ar to tika radīts kaitējums cietušā /pers. F/ veselībai, kas izpaudās fizisku sāpju un ciešanu, kā arī maznozīmīgu miesas bojājumu nodarīšanā.

Tiesa ņem vērā arī to, ka ar apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu radītais mantiskais kaitējums ir daļēji novērsts, jo cietusī persona SIA "ONIKSS RI" ir atguvusi nolaupīto mantu, bet cietušais /pers. F/ ir atguvis daļu no nolaupītās mantas.

Tiesa, nosakot sodu, ņem vērā arī apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ izdarīto darbību raksturu un lomu izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā, proti, to, ka gan apsūdzētais /pers. C/, gan apsūdzētais /pers. D/ bija konkrētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas iniciatori. Apsūdzētie /pers. C/ un /pers. D/ abi kopīgi izdarīja aktīvas darbības, lai īstenotu savu noziedzīgo nolūku.

Pārbaudot apsūdzētā /pers. C/ personību raksturojošās ziņas, ir noskaidrots sekojošais. Apsūdzētais /pers. C/ pirms šā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas bija vairākas reizes sodīts kriminālā kārtā, t.sk., arī par noziedzīgu nodarījumu pret īpašumu (zādzību) izdarīšanu. Apsūdzētais /pers. C/ pēdējo reizi bija sodīts ar Vidzemes apgabaltiesas 2008.gada 5.februāra spriedumu par Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā-159.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar brīvības atņemšanu uz sešiem gadiem un ar policijas kontroli uz vienu gadu sešiem mēnešiem. Apsūdzētais /pers. C/ ir atbrīvots no brīvības atņemšanas iestādes 2013.gada 12.novembrī pēc soda izciešanas. Apsūdzētais /pers. C/ šo noziedzīgo nodarījumu ir izdarījis papildsoda – policijas kontroles izciešanas laikā (lietas pirmā sējuma 187.-194. un 195.-199.lapas). Valmieras cietuma, kurā apsūdzētais /pers. C/ izcieta brīvības atņemšanas sodu, administrācija raksturo apsūdzēto /pers. C/ viduvēji, kā klusu un viltīgu notiesāto. Turklāt Valmieras cietuma administrācija raksturojumā ir norādījusi, ka apsūdzētā /pers. C/ tiesiskās apziņas līmenis ir palicis iepriekšējais (lietas pirmā sējuma 204.lapa). Apsūdzētais /pers. C/ pirms noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas nebija administratīvi sodīts (sodāmības par apsūdzētā /pers. C/ iepriekš izdarītajiem administratīvajiem pārkāpumiem bija likumā noteiktajā kārtībā dzēstas) (lietas pirmā sējuma 186.lapa). Apsūdzētajam /pers. C/ pašlaik ir divdesmit astoņi gadi. Apsūdzētais /pers. C/ kriminālprocesā atrodas apcietinājumā. Apsūdzētais /pers.

C/ līdz apcietināšanai pēc viņa tiesai norādītā ir strādājis kā pašnodarbināta persona. No lietā esošās SIA "Vidzemes slimnīca" izziņas ir redzams, ka apsūdzētais /pers. C/ SIA "Vidzemes slimnīca" narkologa kabineta uzskaitē neatrodas. Apsūdzētais /pers. C/ ir atradies SIA "Vidzemes slimnīca" psihiatra kabineta uzskaitē no 1999.gada 4.februāra līdz 2010.gada 23.augustam ar Dg. Debilitāte (lietas otrā sējuma 108.lapa).

Pārbaudot apsūdzētā /pers. D/ personību raksturojošās ziņas, ir noskaidrots sekojošais. Apsūdzētais /pers. D/ pirms šā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas bija divas reizes sodīts kriminālā kārtā. Apsūdzētais /pers. D/ pēdējo reizi bija sodīts ar Valmieras rajona tiesas 2013.gada 11.novembra spriedumu par divu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu galīgais sods apsūdzētajam /pers. D/ pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteikts – brīvības atņemšana uz sešiem mēnešiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu apsūdzētais /pers. D/ notiesāts nosacīti ar pārbaudes laiku uz vienu gadu. Ar Valmieras rajona tiesas 2013.gada 11.novembra spriedumu apsūdzētajam /pers. D/ saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo, trešo un piekto daļu noteikts galīgais sods pēc Valmieras rajona tiesas 2013.gada 11.novembra sprieduma un Valmieras rajona tiesas 2013.gada 16.augusta sprieduma, proti, brīvības atņemšana uz sešiem mēnešiem nosacīti ar pārbaudes laiku uz vienu gadu un piespiedu darbs uz 140 stundām. Valmieras rajona tiesas 2013.gada 11.novembra spriedums stājies spēkā 2013.gada 6.decembrī. Apsūdzētais /pers. D/ piespiedu darbu ir izcietis 2014.gada 17.jūnijā (lietas otrā sējuma 12.-15., 16.-17. un 18.-21.lapas). Apsūdzētais /pers. D/ pirms noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas bija vairākas reizes sodīts administratīvi. Apsūdzētais /pers. D/ nav samaksājis nevienu no viņam administratīvo pārkāpumu lietās uzliktajiem naudas sodiem (lietas otrā sējuma 11.lapa). Apsūdzētais /pers. D/ noziedzīgo nodarījumu ir izdarījis, būdams astoņpadsmit gadus vecs. Apsūdzētajam /pers. D/ pašlaik ir deviņpadsmit gadu. Apsūdzētais /pers. D/ kriminālprocesā atrodas apcietinājumā. Apsūdzētā /pers. D/ apgādībā pēc viņa tiesai norādītā atrodas viens mazgadīgs bērns, kuram apsūdzētais /pers. D/ pēc viņa tiesai norādītā likumā noteiktajā kārtībā nav atzinis paternitāti. Apsūdzētais /pers. D/ līdz apcietināšanai pēc viņa tiesai norādītā ir strādājis gadījuma darbus. No lietā esošās SIA "Vidzemes slimnīca" izziņas ir redzams, ka apsūdzētais /pers. D/ neatrodas SIA "Vidzemes slimnīca" psihiatra un narkologa kabinetu uzskaitē (lietas otrā sējuma 108.lapa).

Atbildību mīkstinoši apstākļi, kas minēti Krimināllikuma 47.panta pirmajā daļā, apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ rīcībā netika konstatēti. Tāpat tiesa nekonstatēja apstākļus, kurus tiesa varētu atzīt par atbildību mīkstinošajiem apstākļiem apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ rīcībā saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu.

Atbildību pastiprinošais apstāklis apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ rīcībā saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu – tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Atbildību pastiprinošais apstāklis apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ rīcībā saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu – noziedzīgā nodarījuma izdarīšana alkohola ietekmē.

Krimināllikuma 176.panta otrās daļas sankcija, kas bija spēkā līdz 2014.gada 31.decembrim, kā sodu paredzēja brīvības atņemšanu uz laiku līdz astoņiem gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un policijas kontroli uz laiku līdz trim gadiem.

Krimināllikuma 176.panta otrās daļas sankcija, kas ir spēkā no 2015.gada 1.janvāra, kā sodu paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz astoņiem gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 5.panta pirmo daļu nodarījuma (darbības vai bezdarbības) noziedzīgumu un sodāmību nosaka likums, kas bijis spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā.

Atbilstoši Krimināllikuma pārejas noteikumu 12.punktam papildsodu – policijas kontroli turpina piemērot personām, kuras līdz 2014.gada 31.decembrim izdarījušas Krimināllikuma sevišķās daļas pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesa, ņemot vērā iepriekš izklāstītos apstākļus, atzīst, ka apsūdzētais /pers. C/ ir sodāms ar brīvības atņemšanu uz trim gadiem sešiem mēnešiem un ar policijas kontroli uz diviem gadiem, nepiemērojot apsūdzētajam /pers. C/ papildsodu – mantas konfiskāciju.

Tiesa, ņemot vērā iepriekš izklāstītos apstākļus, atzīst, ka apsūdzētais /pers. D/ ir sodāms ar brīvības atņemšanu uz diviem gadiem sešiem mēnešiem un ar policijas kontroli uz vienu gadu, nepiemērojot apsūdzētajam /pers. D/ papildsodu – mantas konfiskāciju.

Tiesa, ņemot vērā apsūdzētā /pers. D/ vecumu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā, proti, to, ka apsūdzētais /pers. D/ noziedzīgo nodarījumu ir izdarījis, būdams astoņpadsmit gadus vecs, kā arī ievērojot to, ka apsūdzētais /pers. D/ iepriekš nav izcietis sodu brīvības atņemšanas iestādē, atzīst, ka apsūdzētā /pers. D/ resocializācija ir iespējama, nosakot apsūdzētajam /pers. D/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ievērojami mazāku soda apmēru nekā apsūdzētajam /pers. C/.

Tiesa uzskata, ka iepriekš minētais soda veids un apmērs ir samērīgs un pietiekams, lai panāktu kriminālatiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu un sasniegtu soda mērķi.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais /pers. C/ pēc viņa tiesai norādītajām ziņām pirms apcietināšanas šajā kriminālprocesā ir atradies apcietinājumā citos kriminālprocesos, un tiesas rīcībā nav informācijas par apsūdzētā /pers. C/ atrašanās laikiem apcietinājumā citos kriminālprocesos, secina, ka tiesai šīs lietas iztiesāšanas laikā nav iespējams noteikt neizciestā papildsoda – policijas kontroles laiku pēc Vidzemes apgabaltiesas 2008.gada 5.februāra sprieduma. Tādēļ tiesai šā kriminālprocesa ietvaros nav pamata noteikt apsūdzētajam /pers. C/ galīgo sodu pēc spriedumu kopības.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētajiem /pers. C/ un /pers. D/ tiek noteikts brīvības atņemšanas sods, lai nodrošinātu sprieduma izpildi daļā par sodu, secina, ka apsūdzētajiem /pers. C/ un /pers. D/ kriminālprocesā, kamēr spriedums stājas spēkā, ir atstājams iepriekš piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums. Brīvības atņemšanas soda sākums apsūdzētajiem /pers. C/ un /pers. D/ ir skaitāms no sprieduma pasludināšanas dienas.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturtās daļas noteikumiem apsūdzētajiem /pers. C/ un /pers. D/ brīvības atņemšanas soda laikā ir ieskaitāms kriminālprocesā apcietinājumā pavadītais laiks.

Tiesa atzīst, ka cietušā /pers. F/ uzturētais kompensācijas pieteikums par kompensācijas EUR 1116 piedziņu ir apmierināms.

No cietušā /pers. F/ kriminālprocesā dotajām liecībām ir redzams, ka cietušais /pers. F/ lūdz piedzīt kompensāciju par viņam nodarītajiem materiālajiem zaudējumiem EUR 116 un kompensāciju par viņam nodarīto morālo kaitējumu EUR 1000.

Tiesas izmeklēšanas laikā tika pierādīts, ka apsūdzētie /pers. C/ un /pers. D/ kopīgi, proti, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, nolaupīja cietušajam /pers. F/ piederošo mantu EUR 1236 kopējā vērtībā. Lietas materiāli apstiprina, ka pirmstiesas kriminālprocesa laikā cietušais /pers. F/ ir atguvis daļu no viņam nolaupītās mantas. Cietušais /pers. F/ nav atguvis viņam nolaupīto mantu EUR 116 vērtībā. Tādējādi cietušajam /pers. F/ nav atlīdzināti EUR 116 no ar apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ kopīgi izdarīto noziedzīgo nodarījumu nodarītajiem materiālajiem zaudējumiem.

Tiesas izmeklēšanas laikā tika pierādīts, ka vienlaikus ar apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ kopīgi izdarīto laupīšanu cietušajam /pers. F/ tika nodarītas fiziskas sāpes un ciešanas, kas izpaudās kā maznozīmīgi miesas bojājumi galvas sasitumu ar zemādas asins izplūdumiem un ādas nobrāzuma veidā. Tāpat tiesa likumsakarīgi atzīst, ka ar apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ kopīgi izdarīto noziedzīgo nodarījumu cietušajam /pers. F/ tika nodarītas arī garīgas ciešanas sakarā ar stresu, bailēm un citiem nepatīkamajiem emocionālajiem pārdzīvojumiem. Tiesa uzskata, ka cietušā /pers. F/ pieprasītais kompensācijas par morālo kaitējumu apmērs ir samērojams ar apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma rezultātā cietušajam /pers. F/ nodarītā kaitējuma smagumu un sekām, proti, to, ka cietušajam /pers. F/ laupīšanas uzbrukuma laikā tika nodarītas fiziskas sāpes un miesas bojājumi, kas, tiesasprāt, likumsakarīgi un nepārprotami sagādāja cietušajam ciešanas, kas saistītas ar fizisko iespaidošanu un tā rezultātā nodarīto miesas bojājumu radītajām sāpēm un nepatīkamajiem emocionālajiem pārdzīvojumiem. Pie kam, tiesa ņem vērā to, ka cietušajam /pers. F/ laupīšanas uzbrukuma rezultātā tika traumēta seja, un tādējādi ar apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu cietušajam /pers. F/ radītais fiziskais kaitējums pēc tam noteiktu laiku bija redzams arī citām personām, kas likumsakarīgi sagādāja cietušajam /pers. F/ dažādas neērtības, kas saistītas ar publisku vietu apmeklēšanu u.tml. Tiesa uzskata, ka, nosakot cietušajam /pers. F/ kompensāciju par morālo kaitējumu EUR 1000, cietušais /pers. F/ saņemtu samērīgu un taisnīgu naudas izteiksmē noteiktu morālu gandarījumu par viņam nodarītajām fiziskajām un garīgajām ciešanām.

Kriminālprocesa likuma 22.pants paredz, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu ir radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālas iespējas morālās un materiālās kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmā daļa noteic, ka tiesa kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā:

1) radīto mantisko zaudējumu apmēru;
2) noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas apstākļus;
3) nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus un darbspēju zudumu;
4) morālā aizskāruma dziļumu;
5) psihiskās traumas.

Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punkts paredz, ka tiesa pienākumu samaksāt kompensāciju var uzlikt: pilngadīgajam apsūdzētajam, kas atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Saskaņā ar Civillikuma 1635.panta pirmo daļu katrs tiesību aizskārums, t.i., katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morāls kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot.

Civillikuma 1635.panta otrā daļa noteic, ka ar morālo kaitējumu saprot fiziskas un garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautu darbību rezultātā nodarīto cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības par morālo kaitējumu apmēru nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas.

Civillikuma 1635.panta trešās daļas pirmais teikums paredz, ka, ja Civillikuma 1635.panta otrajā daļā minētā neatļautā darbība ir izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai pret nepilngadīgo, pieņemams, ka šādas darbības rezultātā ir nodarīts morāls kaitējums.

Civillikuma 1775. un 1779.pants uzliek par pienākumu personai, kura vainojama zaudējumu nodarīšanā, atlīdzināt cietušajam nodarītos zaudējumus.

Saskaņā ar Civillikuma 1675.pantu vairākas personas, kas kopīgi izdarījušas noziedzīgu nodarījumu, atbild solidāri par zaudējumu, kas ar to nodarīts.

Tiesa, ņemot vērā to, ka aizstāvji apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ aizstāvībai kriminālprocesā ir pieaicināti pēc procesa virzītāju uzaicinājuma, un apsūdzētie /pers. C/ un /pers. D/ ir vēlējušies aizstāvja piedalīšanos procesā, atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punkta un 368.panta pirmās daļas noteikumiem no apsūdzētajiem /pers. C/ un /pers. D/ par labu valstij ir piedzenami procesuālie izdevumi par aizstāvju sniegto juridisko palīdzību.

Tiesa atzīst, ka kriminālprocesā esošie lietiskie pierādījumu – mobilais telefons, ķēdīte, naudas maks, izņemtās kartes un citi dokumenti (minētie lietiskie pierādījumi ir jau izsniegti cietušajam /pers. F/) saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punkta noteikumiem ir atdodami cietušajam /pers. F/.

Tiesa atzīst, ka kriminālprocesā esošie kompaktdiski ar ierakstiem kā dokumenti ir uzglabājami kopā ar lietu visu tās glabāšanas laiku.

Tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 513., 514.pantu, 520.panta pirmo daļu, 523., 527., 528., 529.pantu un 530.panta pirmo un otro daļu,

n o s p r i e d a :

/pers. C/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 31.decembrim) paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz trim (3) gadiem sešiem (6) mēnešiem un ar policijas kontroli uz diviem (2) gadiem, nepiemērojot papildsodu – mantas konfiskāciju.

Drošības līdzekli /pers. C/ kriminālprocesā, kamēr spriedums stājas spēkā, atstāt iepriekšējo – apcietinājumu.

Brīvības atņemšanas soda sākumu /pers. C/ skaitīt no 2015.gada 28.oktobra.

Brīvības atņemšanas soda laikā /pers. C/ ieskaitīt kriminālprocesā apcietinājumā pavadīto laiku no 2014.gada 16.decembra līdz 2015.gada 27.oktobrim.

/pers. D/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 31.decembrim) paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz diviem (2) gadiem sešiem (6) mēnešiem un ar policijas kontroli uz vienu (1) gadu, nepiemērojot papildsodu – mantas konfiskāciju.

Drošības līdzekli /pers. D/ kriminālprocesā, kamēr spriedums stājas spēkā, atstāt iepriekšējo – apcietinājumu.

Brīvības atņemšanas soda sākumu /pers. D/ skaitīt no 2015.gada 28.oktobra.

Brīvības atņemšanas soda laikā /pers. D/ ieskaitīt kriminālprocesā apcietinājumā pavadīto laiku no 2014.gada 16.decembra līdz 2015.gada 27.oktobrim.

Piedzīt no /pers. C/ un /pers. D/ solidāri par labu /pers. F/ kompensāciju EUR 1116 (vienu tūkstoti simt sešpadsmit *euro*).

Piedzīt no /pers. C/ par labu valstij procesuālos izdevumus par aizstāves sniegto juridisko palīdzību EUR 812,53 (astoņsimt divpadsmit *euro* 53 centus), nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Piedzīt no /pers. D/ par labu valstij procesuālos izdevumus par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību EUR 757,75 (septiņsimt piecdesmit septiņus *euro* 75 centus), nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Lietiskos pierādījumus – mobilo telefonu, ķēdīti, naudas maku, izņemtās kartes un citus dokumentus atdot /pers. F/.

Kompaktdiskus ar ierakstiem uzglabāt kopā ar lietu visu tās glabāšanas laiku.

Spriedumu var pārsūdzēt (noprotestēt) 10 dienu laikā pēc dienas, kad kļuvis pieejams pilns spriedums, apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesai, iesniedzot sūdzību (protestu) Valmieras rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena – 2015.gada 11.novembris.

Tiesnesis A.MELBERGS